

2005

No. 28

**STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME**

Wet van 24 maart 2005, houdende nadere wijziging van de Wet Regionale Organen (S.B. 1989 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 54) en van de Waterschapswet 1931 (G.B. 1932 no. 32, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1984 no. 56).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat – in verband met het reactiveren van de waterschappen – het nodig is de Wet Regionale Organen (S.B. 1989 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 54) en de Waterschapswet 1931 (G.B. 1932 no. 32, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1984 no. 56) nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In de Wet Regionale Organen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. In artikel 12 lid 1 worden tussen de woorden “aan andere organen” en de woorden “zijn voorbehouden” tussengevoegd de woorden “of publiekrechtelijke rechtspersonen”.

- B. In artikel 30 lid 1 worden tussen de woorden “een ander orgaan” en de woorden “is voorbehouden” tussengevoegd de woorden “dan wel publiekrechtelijke rechtspersoon”.
- C. Artikel 37 lid 1 onder a wordt als volgt gewijzigd : de kommapunt achter de woorden “onder e bedoeld” wordt vervangen door een komma, gevolgd door de volgende zinsnede : “voor zover daarin niet bij of krachtens wet anders is voorzien”.
- D. Artikel 47 lid 1 onder e wordt als volgt gewijzigd : de kommapunt achter de woorden “openbare dienst bestemde werken” wordt vervangen door een komma, gevolgd door de volgende zinsnede : “voor zover niet bij of krachtens de wet aan en ander orgaan of publiekrechtelijke rechtspersoon opgedragen”.
- E. In artikel 64 lid 2 vervalt lid 2, onder vernummering van lid 3 tot lid 2.
- F. In artikel 64 wordt na lid 2 een nieuw lid 3 toegevoegd, luidende als volgt :
3. Keuren, gegeven krachtens de Waterschapswet 1931, derogeren aan districtsverordeningen en besluiten van de regionale bestuursorganen, gegeven of genomen krachtens deze wet.

ARTIKEL II

In de Waterschapswet 1931 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A. Artikel 1 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt :

1. Een waterschap wordt opgericht, gewijzigd en opgeheven bij staatsbesluit ; bij oprichting en wijziging vindt tevens een omschrijving plaats van de aard van zijn werkzaamheden, van de begrenzing van het waterschapsgebied en van de belanghebbenden.
2. Een Aldus opgericht waterschap bezit rechtspersoonlijkheid.
3. Voor elk waterschap wordt het bestuursreglement der instelling vastgesteld bij staatsbesluit.
4. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze wet wordt verstaan onder de Minister: de Minister belast met het regionaal bestuur.
5. Onverminderd de bepalingen van deze wet waarin een staatsbesluit is voorgeschreven, kunnen omtrent de in deze wet geregelde onderwerpen, voor zover het de uitvoering van die onderwerpen betreft, nadere regels bij of krachtens staatsbesluit worden vastgesteld.

B. In artikel 2 wordt het woord “wet” vervangen door “staatsbesluit”.

C. Artikel 3 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt :

1. Het bestuur van een waterschap bestaat uit een voorzitter en een bij staatsbesluit vast te stellen aantal leden, allen door de belanghebbenden uit hun midden gekozen.
2. Nadere regels met betrekking tot de samenstelling, de inrichting en de werkwijze van het waterschapsbestuur worden bij staatsbesluit vastgesteld.
3. De voorzitter wordt in functie gekozen
4. Zijn er onder de belanghebbenden geen of niet genoeg geschikte personen voor de functie van lid aanwezig, dan mogen de leden van het bestuur geheel of ten dele gekozen worden buiten de belanghebbenden.

D. Artikel 4 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt :

1. De wijze van verkiezing van het bestuur wordt in het bestuursreglement der instelling geregeld.
2. Blijven de belanghebbenden geheel of ten dele in gebreke de bedoelde keuze te doen, dan voorziet de Minister, op voorstel van de Districts-Commissaris, in de betreffende vacature.

E. Artikel 5 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt :

1. De besturen van waterschappen kunnen in het huishoudelijk belang van die instellingen keuren en huishoudelijke reglementen maken.

2. Nadat de belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld hun bezwaren tegen het ontwerp bij het waterschapsbestuur in te brengen, stelt het waterschapsbestuur de keur vast : de vastgestelde keur wordt, onder mededeling van de ingebrachte bezwaren en de beschouwingen van het bestuur daaromtrent, de Minister ter goedkeuring toegezonden.
3. De vastgestelde keur wordt door het waterschapsbestuur tevens aan de districtsraad toegezonden, welke Raad binnen 30 dagen na ontvangst haar bezwaren tegen de vastgestelde keur aan de Minister kenbaar kan maken.
4. Keuren verbinden niet dan wanneer zij door de Minister zijn goedgekeurd en door het waterschapsbestuur in het Advertentieblad van de Republiek Suriname zijn bekendgemaakt; na deze bekendmaking zorgt het waterschapsbestuur ten spoedigste voor aanplakking van de betreffende keur op één of meer plaatsen binnen zijn gebied.
5. Keuren treden dertig dagen na de dag der bekendmaking in het Advertentieblad van de Republiek Suriname in werking, tenzij in de keur zelf anders is bepaald.

F Artikel 8 lid 1 wordt vervangen door een nieuw lid, luidende als volgt:

Tot de werkkring van het waterschapsbestuur worden gerekend te behoren alle onderwerpen betreffende het algemeen belang der belanghebbenden bij het waterschap, voor zover de regeling van zulk een onderwerp niet bij of krachtens de wet aan een ander orgaan of een publiekrechtelijke rechtspersoon is opgedragen.

G. In artikel 8 de leden 2, 3 en 4 wordt het woord “reglementen” vervangen door de woorden “huishoudelijke reglementen”.

H. In artikel 10 worden tussen de woorden “ waterschappen kunnen” en de woorden “aan den voorzitter “ tussengevoegd de woorden “na goedkeuring door de Minister”.

I. Artikel 16 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt :

Op de invordering der bedragen bedoeld in de artikelen 7a, 12, 14 en 15 vindt de wet van 3 april 1869 (G.B.1869 no.24, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B.1981 no.168) overeenkomstige toepassing.

J. Artikel 17 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt:

1. De Minister heeft het oppertoezicht over het bestuur van de waterschappen.

Dit oppertoezicht kan vanwege de Minister worden uitgeoefend door een door hem aan te wijzen Districts-Commissaris.

2. De waterschapsbesturen zijn verplicht de Districts-Commissaris onder wiens toezicht het waterschap valt, alle gevraagde inlichtingen te verschaffen alsmede inzage te verlenen van alle bescheiden van hun archief en elke controle op het geldelijk beheer toe te staan als deze in de uitoefening van diens toezichthoudende taak nodig acht.

K. In artikel 18 worden de woorden “ leden van de waterschapsraden” vervangen door : “ Districts – Commissarissen”.

- L. In artikel 19 wordt het woord “reglement” vervangen door “bestuursreglement” en worden de woorden “ de Waterschapsraad, onder welks “ vervangen door de woorden “ de Districts – Commissaris, onder wiens”.
- M. In artikel 20 en artikel 21 worden de woorden “ de Waterschapsraad “ en de woorden “ deze waterschapsraad” vervangen door de woorden “ de Districts-Commissaris”. In artikel 21 wordt het woord “Alsmede” vervangen door het woord “alsmede”. In artikel 21 lid 2b wordt het woord “dit “ geschrapt.
- N. In artikel 22 worden de zinsnede “ een daartoe door de Minister aan te wijzen lid van de met het toezicht op de betrokken Waterschapsbesturen belaste Waterschapsraad” vervangen door : “ de met het toezicht op de betrokken waterschapsbesturen belaste Districts-Commissaris”.

O. Artikel 25 vervalt.

ARTIKEL III

1. Eén jaar na het inwerkingtreden van deze wet vervallen de hierna volgende wetten en het decreet:
 - a. de wet van 20 juni 1935 tot het oprichten van het waterschap “Noorder Commewijnepolder” (G.B.1935 no.122);
 - b. de wet van 27 januari 1938 tot het oprichten van het waterschap “Corantijnpolder”(G.B.1938 no.10);
 - c. de wet van 27 januari 1938 tot het oprichten van het waterschap “ Van Drimmelpolder “ (G.B.1938 no.11);
 - d. de wet van 27 januari 1938 tot het oprichten van het waterschap “Sawmillkreekpolder “ (G.B. 1938 no.12);
 - e. de wet van 5 juli 1944 tot het oprichten van het waterschap “Henarpolder “ (G.B. 1944 no.88);

- f. de wet van 5 juli 1944 tot het oprichten van het waterschap “Hamptoncourtpolder” (G.B.1944 no.89);
 - g. de wet van 26 juli 1945 tot het oprichten van het waterschap “Mattonshoop” (G.B.1945 no.115);
 - h. de wet van 20 mei 1946 tot het oprichten van het waterschap “Noorder Coroniepolder” (G.B.1946 no.53);
 - i. de wet van 16 december 1971 tot het oprichten van het waterschap “Europolder” (G.B.1971 no.187);
 - j. het decreet van 2 februari 1984, houdende instelling van het Ontwikkelings- en Beheersorgaan Noord- West Suriname (Decreet M.C.P. – beheer) (S.B.1984 no.14).
2. De Minister kan ten hoogste eenmaal de in lid 1 van dit artikel genoemde termijn van zes maanden verlengen.
 3. Op het moment van vervallen van de in lid 1 van dit artikel genoemde wetten en het decreet, komen tevens te vervallen alle vóór dat tijdstip bij of krachtens die ingetrokken wet of dat ingetrokken decreet, alsmede bij of krachtens de Waterschapswet 1931, voor de in lid 1 van dit artikel genoemde rechtspersonen gegeven uitvoeringsregelingen en genomen bestuursbesluiten.
 4. Indien vóór het verstrijken van de in de leden 1 en 2 van dit artikel genoemde termijnen, bij staatsbesluit een in lid 1 van dit artikel genoemde rechtspersoon, krachtens de bepalingen van deze wet opnieuw wordt opgericht of wordt omgezet in een waterschap, worden in dat staatsbesluit de oprichting, de begrenzing, de aard der werkzaamheden en de belanghebbenden van dat waterschap opnieuw vastgesteld en komt op het moment van inwerkingtreding van dat staatsbesluit, de wet of het decreet waarbij die rechtspersoon is opgericht van rechtswege te vervallen.

5. Indien het in het lid 4 van dit artikel bedoelde geval zich voordoet, is lid 3 van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL IV

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van haar afkondiging.
3. De Minister belast met de zorg voor het regional bestuur is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 24ste maart 2005,

R.R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 25ste april 2005
De Minister van Binnenlandse Zaken,

U. JOELLA – SEWNUNDUN

Wet van 24 maart 2005, houdende nadere wijziging van de Wet Regionale Organen (S.B. 1989 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 54) en van de Waterschapswet 1931 (G.B. 1932 no.32, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1984 no. 56).

MEMORIE VAN TOELICHTING.

A. ALGEMENE INLEIDING.

Het onderhavige ontwerp van wet behelst wijziging van de Wet Regionale Organen (S.B.1989 no.44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no.54) en wijziging van de Waterschapswet 1931 (G.B.1932 no.32, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B.1984 no.56). Met deze wijzigingen wordt beoogd die wettelijke voorzieningen te treffen, waardoor het naast elkaar functioneren van enerzijds de regionale bestuursorganen en anderzijds de waterschappen mogelijk wordt.

Regionale bestuursorganen zijn de plaatselijke overheid en als zodanig organen van de staat, belast met een bij wet gegeven algemene bestuurstaak. Staatsrechtelijk is hier sprake van territoriale decentralisatie van de algemene bestuurstaak van de overheid.

Waterschappen zijn plaatselijke, zelfstandige publiekrechtelijke rechtspersonen, belast met een bij wet gegeven bijzondere bestuurstaak. Staatsrechtelijk is hier sprake van functionele decentralisatie.

Waterschappen zullen watertaken uitvoeren in gebieden waar op grond van specifieke geografische omstandigheden en ter bevordering van een specifiek economisch doel of het algemeen belang bijzondere watertaken liggen.

In de overige gebieden in het district waar geen waterschappen (nodig) zijn, worden de watertaken door de regionale bestuursorganen uitgevoerd.

Op plaatselijk niveau kunnen dus beide lichamen, het ene belast met bijzonder bestuur en het andere met algemeen bestuur, naast elkaar functioneren.

B. DE WET REGIONALE ORGANEN

Bij het (oud) artikel 64 lid 2 van de Wet Regionale Organen, verder aan te duiden als de Wet R.O. is de Waterschapswet 1931 buiten werking gesteld, doch is tevens bepaald dat de bepalingen van die wet van kracht blijven, indien en voor zover niet met de Wet R.O. in strijd zijn.

De gedachte die daaraan ten grondslag lag, was dat de bevoegdheden en taken van de waterschappen op den duur zouden worden overgenomen door de regionale bestuursorganen, met name de Districtsraad en het Districtsbestuur.

In de praktijk is echter gebleken dat om meerdere redenen de regionale bestuursorganen aan de watertaken nog geen inhoud hebben gegeven. De dringende behoefte van vooral de agrarische sector om te komen tot een efficiënt waterbeheer, heeft mede ten grondslag gelegen aan de gedachte om in daarvoor in aanmerking komende gebieden, het waterbeheer toch weer door de waterschappen te doen uitvoeren.

Met de voorgestelde wijzigingen van de Wet R.O. treedt de Waterschapswet 1931 wederom in werking. Tevens is bepaald dat keuren derogeren aan districtsverordeningen. Dit is logisch, omdat beide verordeningen staatsrechtelijk de zelfde rangorde hebben, maar zij zich tot elkaar verhouden als speciale ten opzichte van algemene verordeningen en derhalve de speciale keur voor gaat op de algemene districtsverordening.

De overige wijzigingen hebben alle ten doel de taken en bevoegdheden van de verschillende regionale bestuursorganen enerzijds en de waterschappen anderzijds van elkaar te scheiden. Deze scheiding is bereikt door aan de verschillende artikelen van de Wet R.O. – waarin aan de regionale bestuursorganen taken zijn toebedeeld – toe te voegen dat deze taken en bevoegdheden worden uitgeoefend voor zover zij niet bij wet aan een ander publiekrechtelijke rechtspersoon, in casu de waterschappen, zijn toebedeeld.

C. DE WATERSCHAPSWET 1931.

Algemeen

De Waterschapswet 1931 vormt het raamwerk voor het functioneren van de oudste vormen van plaatselijk bestuur in Suriname, namelijk de waterschappen.

Deze wet regelt de oprichting en het bestuur van waterschappen, alsmede de bevoegdheden van het bestuur, de verplichtingen van de belanghebbenden, de mogelijkheid van bestuursdwang, het toezicht op de waterschappen en de mogelijkheden van beroep tegen door het bestuur genomen beslissingen.

Hoewel meer dan 7 decennia oud, is de regeling naar hedendaagse maatstaven nog steeds modern te noemen. Aan de waterschappen wordt – zover het de uitoefening van de specifieke watertaken betreft – verordenende bevoegdheid, dat wil zeggen de bevoegdheid tot het geven van verbindende regels toebedeeld, zij het dat de uitoefening daarvan onderhevig is aan preventief en repressief toezicht van de Minister belast met de zorg voor het regionaal bestuur.

De waterschapswet 1931 gaat uit van twee belangrijke beginselen, te weten : de gebruiker bepaalt hoe het waterbeheer gevoerd wordt en de gebruiker betaalt voor de instandhouding en zonodig de bouw van de betreffende waterwerken.

De oprichting van een waterschap zal veelal ten doel hebben een bepaalde economische ontwikkeling te stimuleren. Toch moet niet worden uitgesloten dat, in het algemeen belang, in bepaalde gebieden een waterschap wordt opgericht om de belanghebbenden direct te betrekken bij een efficiënt waterbeheer.

Waterschappen zullen in de regel ook kleinere geografische gebieden omvatten, zoals een polder. De belanghebbenden zijn in dat geval in beginsel de eigenaren of gebruikers van de gronden gelegen binnen het waterschapsgebied.

Waterschappen kunnen echter ook worden opgericht voor het waterbeheer in grotere gebieden waarbinnen meerdere waterschappen gelegen zijn. In dat geval zal zo een waterschap worden aangeduid als een overliggend waterschap. De belanghebbenden zijn dan in beginsel de waterschappen gelegen in het waterschapsgebied van het overliggende waterschap. Als voorbeeld van een overliggend waterschap kan dienen het M.C.P.-beheer, dat zal worden omgezet in een waterschap.

De in het waterschapsgebied van een overliggend waterschap gelegen waterschappen worden aangeduid als inliggende waterschappen. Deze inliggende waterschappen zijn dan in beginsel de belanghebbenden van het overliggende waterschap. Tussen inliggende en overliggende waterschappen bestaat geen hiërarchieke verhouding.

De Waterschapswet 1931 maakte de oprichting van waterschappen mogelijk, met als specifieke taak het waterbeheer binnen het waterschapsgebied. Volgens het (oud)

lid 1 van artikel 8 echter, behoren tot de werkkring van het waterschapsbestuur te worden gerekend, “ alle onderwerpen betreffende het algemeen belang der belanghebbenden bij het waterschap “. Het waterschap kon dus, als zelfstandige gemeenschap, ook algemene bestuurstaken op zich nemen, en dus als plaatselijk algemeen bestuur fungeren. Mede om die redenen heeft de wetgever het toen wenselijk geacht de oprichting van waterschappen aan zichzelf voor te behouden.

Door het operationaliseren van de regionale bestuursorganen bij de Wet R.O. is thans voorzien in regionaal bestuur, verantwoordelijk voor het algemeen bestuur. Daarom voorziet het onderhavige ontwerp ook in een nieuw lid 1 van artikel 8, waardoor onderwerpen “het algemeen belang der belanghebbenden” betreffende, slechts tot de “werkkring van het waterschapsbestuur” behoren te worden gerekend, “ voor zover de regeling van zulk een onderwerp niet bij of krachtens de wet aan een ander orgaan of publiekrechtelijke rechtspersoon is opgedragen.”

Hiermede wordt aan de waterschappen de ruimte gelaten om ook het algemeen belang der belanghebbenden te behartigen, maar is tevens de afbakening van taken en bevoegdheden tussen de met algemeen bestuur belaste regionale bestuursorganen en de met specifiek bestuur belaste waterschappen scherper aangegeven.

Tegen de achtergrond van de instelling van de regionale organen en de wettelijke bevoegdheidsafbakening, hoeft er geen bezwaar tegen te bestaan dat de bevoegdheid tot het oprichten van een waterschap, door de wetgever aan de regering wordt gedelegeerd, zoals voorzien in lid 1 van artikel 1.

Mede tegen de achtergrond van de hiervoren besproken (oorspronkelijk) ook algemene bestuursbevoegdheid van het waterschapsbestuur, heeft de wetgever het toen wenselijk geacht de voorzitter van het waterschapsbestuur door de President en sinds 1984 door de Minister te doen benoemen.

De duidelijke afbakening van taken tussen de regionale bestuursorganen enerzijds en de waterschappen anderzijds rechtvaardigt ook de verdere democratisering van de waterschappen als zelfstandige gemeenschappen, door ook de voorzitter door de belanghebbenden te doen kiezen, zoals voorzien in artikel 3.

De instelling van waterschapsraden bij S.B.1984 no.56 moet vooral gezien worden tegen de achtergrond van het toen nog ontbreken van vertegenwoordigende lichamen op regionaal niveau.

Door de operationalisering van vertegenwoordigende lichamen op regionaal niveau bij de Wet Regionale Organen is er geen behoefte meer aan de vertegenwoordigende functie van de waterschapsraden en is gekozen deze raden te doen vervallen.

Aan deze raden was echter een toezichthoudende taak, namens de Minister, toebedeeld, welke taak, zoals in het onderhavige ontwerp is voorzien, aan de Districts-Commissaris is toebedeeld.

Vanwege de centrale plaats die de Districts-Commissaris in het gedecentraliseerd regionaal gebeuren inneemt, kan door hem aan dit toezicht effectief inhoud worden gegeven.

Artikelsgewijs

In artikel 1 is de vernieuwing opgenomen waardoor de oprichting, wijziging of opheffing van waterschappen bij staatsbesluit geschieden in plaats van bij wet, zoals voorheen het geval was.

In verband daarmee is ook in artikel 2 "wet" vervangen door "staatsbesluit".

In artikel 4 is bepaald dat indien de belanghebbenden in gebreke blijven een bestuur te kiezen, de Minister bevoegd is op voorstel van de Districts-Commissaris (voorheen op voorstel van de waterschapsraad) de voorzitter en leden van het bestuur te benoemen.

Het voorheen bestaande ongeclausuleerd benoemingsrecht van de minister is komen te vervallen.

Artikel 5 corrigeert een eerdere omissie, begaan bij de wijziging bij S.B. 1984 no.56, waarbij is bepaald dat de keuren zowel door de President als door de Minister worden goedgekeurd.

Thans wordt een voorgestelde keur door de Minister goedgekeurd.

Aangezien een keur derogert aan een districtsverordening komt het wenselijk voor de Districtsraad de gelegenheid te geven bezwaren tegen een vastgestelde keur aan de Minister kenbaar te maken, zoals in artikel 5 lid 3 is bepaald.

In artikel 8 wordt de werkkring van het bestuur, voor zover het betreft onderwerpen betreffende het algemeen belang der belanghebbenden, beperkt tot onderwerpen waarvan de regeling niet bij of krachtens de wet aan een ander orgaan of publiekrechtelijke rechtspersoon is opgedragen.

Deze beperking is na het instellen van de regionale bestuursorganen wenselijk, omdat in beginsel aan die bestuursorganen de behartiging van het algemeen belang is opgedragen.

Aan artikel 10 is betreffende de toekenning van een vergoeding aan de bestuursleden toegevoegd dat zulks slechts na goedkeuring door de Minister kan geschieden.

Artikel 17 bepaalt dat het toezicht op de waterschappen door de Minister kan worden opgedragen aan de Districts-Commissaris, in plaats van aan de waterschapsraden zoals voorheen het geval was.

In verband daarmee is in de artikelen 18 tot en met 22 de waterschapsraad vervangen door de Districts-Commissaris.

Artikel III van deze wet bepaalt in lid 1 dat één jaar na het weder in werking treden van de Waterschapswet 1931, de wetten waarbij eerder waterschappen waren opgericht, alsmede het Decreet M.C.P. – beheer, van rechtswege vervallen.

Tevens komen dan in gevolge lid 3 te vervallen alle, tot dat moment bij staatsbesluit ter uitvoering van de ingetrokken wetten, de Waterschapswet 1931 en het Decreet M.C.P.- beheer gegeven uitvoeringsregelingen en genomen bestuursbesluiten. Deze termijn van één jaar kan ingevolge lid 2 door de Minister éénmalig verlengd worden met zes maanden.

Indien vóór het verstrijken van de genoemde termijnen, oude waterschappen opnieuw bij staatsbesluit worden opgericht, komen de wetten waarbij die waterschappen oorspronkelijk waren opgericht, van rechtswege te vervallen op het moment van inwerkingtreding van die staatsbesluiten. Dat vervallen geschiedt niet krachtens de staatsbesluiten, doch krachtens artikel III lid 4 van deze wet.

Paramaribo, 1 september 2005,

R. R. VENETIAAN